

Parochie	1
In de pen	6
Kunst en cultuur	8
Klapstoel	9
Samenleving	10
Kerk	11
Dossier	12
Varia	14
Op·tocht	16
Mensen	17
Bisdom	18
Podium	20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdredeur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Goirdts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen

Persdienst Bisdom Antwerpen

Schoenmarkt 2

2000 Antwerpen

tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)

fax 03 202 84 31

redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge

Heilige Geeststraat 4

8000 Brugge

tel. 050 33 59 05

fax 050 34 14 32

persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin

Bisdomplein 1

9000 Gent

tel. 09 225 16 26

fax 09 223 39 59

eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt

Vrijwilligersplein 14

3500 Hasselt

tel. 011 28 84 58

fax 011 28 84 78

persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Pers- en informatiedienst

Wollemarkt 15

2800 Mechelen

tel. 015 21 65 01

fax 015 20 94 85

aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp

Catapult, Antwerpen

Lay-out & Zetwerk

Tinne Van Litsenborg

PUBLICITEIT

Trevi Plus

Leopold II laan 53

1080 Brussel

tel. 02 428 21 03

fax 02 428 37 55

katrien.lannoo@treviplus.be

www.treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Respect voor
 slachtoffers of
 centenkwesatie?

„Na enige maanden van reflectie lijken de bisschoppen in te stemmen met een arbitragecommissie om de slachtoffers van seksueel misbruik tegemoet te komen. „We zijn ons bewust van onze morele verantwoordelijkheid en van wat de samenleving van ons verwacht”, klonk het. De Bijzondere Kamercommissie had in haar eindrapport zo'n arbitragesysteem voorgesteld.

In het handelsrecht is men al langer vertrouwd met de idee van een arbitragecommissie. In grote lijnen komt het erop neer dat de betrokken partijen ermee akkoord gaan dat een team van experts de bedragen voor schadevergoeding vastlegt. Op het eerste gezicht heeft zo'n bemiddeling veel weg van het zoeken naar elegante oplossingen. Vandaar wellicht dat de bisschoppen instemden met zo'n arbitragesysteem. Ze duiden alvast vier experts aan om – samen met twee anderen die de Kamercommissie naar voren heeft geschoven – na te gaan hoe zo'n arbitragecommissie moet functioneren (lees daarover ook op bladzijde 11).

Desondanks vragen specialisten zich af of zo'n arbitragecommissie in deze materie juridisch wel kan. Anderen hebben vragen over een systeem waarbij verjaarde feiten in aanmerking komen voor schadevergoeding. Sommige van die vragen stelden wij eerder al. Waarom heeft iemand die door een geestelijke werd misbruikt, recht op een schadevergoeding en iemand die door een familielid werd misbruikt, niet? Wat met de slachtoffers die hebben getracht hun verleden op eigen kracht te verwerken? Moeten zij nu snel een advocatenbureau in de arm nemen om het onderste uit de kan te halen?

Nogmaals: er is hoegenaamd niets op tegen dat de Kerk vanuit haar morele bekommernis financieel bijdraagt aan slachtoffers die tegen zware medische en therapeutische kosten aankijken. Integendeel. We hopen alleen dat de bisschoppen niet in een valstrik trappen waardoor ze uiteindelijk niet weten of het geld terecht komt bij wie het nodig heeft.

Advocaat Walter Van Steenbrugge en zijn vennoot Christine Mussche zitten alvast niet op de welwillendheid van de bisschoppen te wachten. Op hun website nodigen ze slachtoffers van seksueel misbruik uit zich bij hen bekend te maken. Beiden willen ook bij de rechtbank van eerste aanleg in Gent een burgerlijke vordering inleiden tegen de Heilige Stoel, de Belgische bisschoppen, aartsbisschop Léonard, kardinaal Danneels en de religieuze oversten. Van Steenbrugge had Benedictus XVI persoonlijk willen dagvaarden, maar doordat de paus als staatshoofd van het Vaticaan over immuniteit beschikt, kan dat niet.

Een primeur is die demarche niet. In de Verenigde Staten viseerden advocaten eerder al Benedictus XVI, onder meer omdat hij destijds, als voorzitter van de Congregatie voor de Geloofsleer, de misdrijven van de Amerikaanse priester Lawrence C. Murphy zou hebben toegedekt. Wereldwijd zagen juristen en andere experts echter snel de nutteloosheid in van aanklachten die de hoogste kerkleiding voor de misdaden van priesters en religieuzen verantwoordelijk stellen. Wat Van Steenbrugge doet, is de Kerk zonder meer gelijkstellen met een misdadige organisatie. Zijn aanklacht oogt misschien imponerend op het curriculum van zijn advocatenbureau, maar het is zeer de vraag of dat de slachtoffers op lange termijn vooruithelpt.

Het is niet toevallig dat Van Steenbrugge zijn initiatief niet in de rechtbank, maar tijdens een druk bijgewoond persevenement in de Gentse Vooruit bekendmaakte. Deze flamboyante advocaat weet waaraan hij begint, maar geldt dat ook voor de slachtoffers? Enige scepsis daarover lijkt terecht. „Je moet maar de bisdommen binnenlopen om te zien dat het goud daar van de muren druïpt”, zei Van Steenbrugge op de televisie. De vraag is of hij met dit soort goedkope uitspraken de kwestie van het seksueel misbruik niet banaliseert door er een juridisch steekspel van te maken waarbij het uiteindelijk alleen maar om centen draait.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Museum aan de Stroom

KERK & leven, 18 MEI 2011

In uw bijdrage over de opening van het Antwerpse Museum aan de Stroom (MAS) schrijft u: „open op de wereld, open op het multiculturele stads- en havenleven”. Die omschrijving is fout. Er had moeten staan: „open op de wereld, open op het culturele stads- en havenleven”.

Waarom? 1) Ik heb het MAS nog niet bezocht, maar het moet verschillende soorten kunst herbergen, alsook verschillende disciplines/bevolkingsgroepen die het stads- en havenleven rijk zijn. 2) De term 'multicultureel' is negatief politiek beladen. Hij doet bijvoorbeeld denken aan volledig gesluierde/religieus onderdrukte vrouwen, opruiende imams, gedwongen huwelijken en/of aan problematische jongeren.

Alleen het nobele adjectief 'cultureel' past in een artikel over cultuur. Het begrip 'multicultureel' kan desnoods – maar liever niet – worden gebruikt ter verdediging van een opgedrongen multiraciale samenleving.

Constant VERHOEVEN, Schepdaal

Syrië

KERK & leven, 18 MEI 2011

1. Ik las met verbazing het artikel van Erik De Smet *Angst voor chaos* in Syrië. Natuurlijk delen wij, zoals iedereen, de bezorgdheid over wat er na de revoluties in de Arabische landen te gebeuren staat. Wij waren in Damascus na de dood van de vader van Bas-

har al-Assad. Daar hebben we de dictatuur gezien en ook de zogenaamde verdraagzaamheid van de familie Assad.

Niemand mocht op de dag van de begrafenis het huis uit. Heeft u al zo'n dode stad gezien, waar niemand mag buiten komen? Alle afgesloten vensters en ramen waren bedekt met de foto's van de vader, van de verongelukte broer en van de nieuwe president.

Ik vroeg een Syriër of de mensen allemaal zo meeleefden met die dode man. Nadat hij er zich had van overtuigd dat niemand hem kon horen, zei hij: „Laten we zeggen dat 95 procent van de bevolking dit doet uit angst, en 5 procent omdat die aan het regime is gebonden.”

Zou u dan in zo'n land willen leven?

S. VAN BEVEREN, Dilbeek

2. De jongste tijd is er in de media – ook in KERK & leven – meer aandacht voor de situatie van de christenen in het Midden-Oosten. Ik juich dat alleen maar toe. Want deze bevolkingsgroep heeft het in vele landen momenteel erg te verduren, denk maar aan de Kopten in Egypte.

Ik wil het hier echter over Syrië hebben. Uitgerekend in dat land is de situatie van de christenen, zowat tien procent van de bevolking, waarschijnlijk het meest rooskleurig in heel de regio. Het land is een mengelmoes van religies: soennieten, sjiïeten en alawieten (allen moslims) leven er naast Grieks-orthodoxen, maronieten en Armeense chris-

tenen. Sommige kerken en moskeeën worden door beide religies gebruikt. Een unicum. Ik heb dat met eigen ogen kunnen vaststellen.

Het regime-Assad verdedigt consequent een seculiere staat met respect voor alle godsdiensten. De huidige president is een alawiet. Alawieten zijn een afsplitsing van de sjiïeten, ze zijn ook zeer tolerant wat het alcoholgebruik en het dragen van de hoofddoek betreft. Juist deze 'lekenstaat' en deze 'tolerantie' zijn een doorn in het oog van conservatieve soennieten, weliswaar binnen hun eigen groep een minderheid. Zij zijn de aanstokers van de huidige onlusten in Syrië. Deze stelling werd onlangs nog gestaafd door een reportage op de Nederlandse televisie.

In Syrië is er dus zeker geen sprake van een 'volksopstand', zoals nogal eens in onze westerse media wordt vermeld. Het is veeleer een poging van conservatieve soennieten om het samenlevingsmodel ten gronde te richten. Ook in de tv-reportage *Op weg naar Mekka* van Jan Leyers kwam dit heropleven van bepaalde conservatieve reflexen in Syrië aan de orde.

Ik wil hiermee niet beweren dat het regime-Assad een voorbeeld van democratie is naar westers model, verre van. Maar Assad is zeker geen Khadafi. En volgens vele Midden-Oosten-reizigers is het land toch een van de meest open landen van de regio. Ikzelf ben verleden jaar na mijn bezoek ook met een goed gevoel uit Syrië teruggekeerd.

Wat ik eigenlijk wil zeggen, is dat wij hier in het Westen misschien toch wat kritischer moeten leren omgaan met begrippen als 'volksopstanden' en 'Arabische Lente'. Want ook in Tunesië, waar het zagezegd allemaal begon, dreigt alles uit de hand te lopen. Maar dat is dan weer een ander verhaal.

Paul VERHOEVEN, Mol

Kerkfinanciering

KERK & leven, 25 MEI 2011

In uw bericht *Kerkfinanciering* schrijft u dat enkele parlementariërs een nieuw criterium willen invoeren voor de betaling van de wedden van bedienaren van de erkende erediensten en levensbeschouwingen.

Daarbij worden alle erediensten blijkbaar op dezelfde leest geschoeid. Het verwondert me daarbij dat KERK & leven noch andere kerkelijke instanties geen melding maken van de oorsprong van de vergoeding voor de bedienaars van de katholieke Kerk. Mij werd ooit geleerd dat die een soort restitutie is voor het zogenaamde 'zwart goed' dat tijdens de Franse Revolutie ontvreemd werd en dat nadien nooit aan de kerkelijke instanties werd teruggegeven.

Het was een compromis waarbij de staat het 'zwart goed' mocht behouden mits een vergoeding te betalen aan de bedienaars van de katholieke eredienst. Daarover wordt blijkbaar niet meer gesproken.

Ludo HENDRICKX, Leuven